

MONS. JÁN KUBOŠ

Diecézny administrátor Spišskej diecézy

Pastiersky list – Veľkonočný pondelok

Spišská Kapitula, 18. apríla 2022

RODINA – MIESTO BEZPEČIA, OTVORENOSTI A KOMUNIKÁCIE

Drahí bratia a sestry!

Snáď všetci poznáme príslovie: „Povedz mi, čo čítaš, a ja ti poviem, aký si“. Francúzsky katolícky spisovateľ Francois Mauriac (+ 1970) k tomu dodáva: To je síce pravdivé príslovie, ale, spoznám ťa lepšie, keď mi povieš, čo si prečítal znova...

Cirkev sa postarala, aby sme znova a znova čítali a počuli udalosť Ježišovho vzkriesenia. A vždy máme možnosť nanovo a dôkladnejšie objavovať to, čo sme doposiaľ obišli bez povšimnutia. V dnešnej časti Matúšovho evanjelia chcem upriamiť pozornosť na okolnosť, ktorú evanjelista považoval za dôležitú. Sú to slová:

„Ježiš im išiel v ústrety a oslovil ich: „Pozdravujem vás!““ Po pozdrave ich povzbudil: „**Nebojte sa! Choďte, oznámte** mojim bratom, aby šli do Galiley; **tam ma uvidia**“ (Mt 28, 10).

Vzkriesený Ježiš **ide v ústrety** aj nám s povzbudením: **Nebojte sa! Choďte, zvestujte...**

Všimnime si, že práve **rodina je – a má byť – miestom bezpečia, aby sa človek nebál; miestom, kde sa učí chodiť; miestom, kde sa učí komunikovať...** V dokumente sv. Jána Pavla II. Familiaris consortio v bode 52 čítame: „*Kresťanská rodina má najmä dnes osobitné poslanie stať sa svedkom Kristovej veľkonočnej zmluvy, a to neprestajným vyžarovaním radosti prúdiacej z lásky a z neotrasiteľnej nádeje, ktorých opravdivosť má dosvedčovať, že kresťanská rodina mohutne ohlasuje súčasné čnosti Božieho kráľovstva, ako aj nádej na blažený život*“. A v nasledujúcom bode: „*Služba hlásať evanjelium je vlastnou povinnosťou kresťanských rodičov a ničím ju nemožno nahradiť.*“ Pápež František zdôrazňuje modlitbu v rodine slovami: „Modlitba je odpočívaním v Bohu... Odpočívať v modlitbe je osobitne dôležité pre rodiny. Predovšetkým v rodine sa učíme ako sa modliť. Nezabudnite: keď sa rodina spoločne modlí, zotrvá pospolu. Toto je dôležité. Tam spoznávame Boha, rastieme ako muži a ženy viery, cítime sa ako členovia najväčšej Božej rodiny, Cirkvi. V rodine sa učíme milovať, odpúšťať, byť štedrý a otvorený, a nie uzavretý a egoisti. Učíme sa hľadiť ďalej než len na svoje vlastné potreby, stretávať druhých a deliť sa s nimi o náš život. Preto je dôležité modliť

sa ako rodina, tak veľmi dôležité! Preto sú rodiny tak dôležité v Božom pláne pre Cirkev! Odpočívať v Pánovi znamená modliť sa, a to spoločne v rodine..." (stretnutie s rodinami, Manila, Filipíny 15.1.2015).

Drahí bratia a sestry! Ako málo stačí, a okolnosti života nás dokážu značne vystrašiť, uzavrieť, obrať o komunikatívnosť. Tak to spôsobila koronakríza; tak to spôsobil vojnový konflikt na Ukrajine; tak to spôsobujú rôzne krízové situácie... Nevieme, čo nám prinesie blízka či vzdialená budúcnosť. Ale aj do dnešnej situácie nám zaznieva Božie slovo o tom, že Ježiš nám ide v ústrety a že nás povzbudzuje: **Nebojte sa! Chodte, oznámte...** A povzbudzuje aj vás, ktorí zo svojho detstva nemáte skúsenosť rodiny ako miesta, kde sa každý cíti v bezpečí, v otvorenosti lásky a komunikácie. A povzbudzuje aj vás, ktorým sa pre rôzne okolnosti nezachovala úplná rodina. Ježiš ide v ústrety každému, kto sa aspoň malým krôčikom odhodlá vykročiť zo svojho egoizmu v zmysle slov apoštola Jakuba: „Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám“ (Jak 4, 8).

Keby u nás nevyšlo Slnko, videli by sme len Mesiac. O Slnku by sme vedeli veľmi málo, azda len to, že musí byť veľmi žiarivé a jasné, keď pri vyjasnenej nočnej oblohe vidíme jeho odraz prostredníctvom Mesiaca.

Tak veľa alebo málo vieme o Bohu a tak málo alebo veľa z Neho vidíme. Vidíme iba jeho odraz. Naše tušenie o Ňom, ako aj najkrajšie knihy so všetkými hlbokými myšlienkami o Bohu, sú len jeho odrazom, nič viac!

Raz však Boha uvidíme takého, aký je. Ale nie našimi ľudskými očami, lež celou svojou bytosťou.

Mesiac podáva zvesť o Slnku. Ale on sám je pre nás primálo. Pozemský život, ľudská láska a spravodlivosť nám podávajú zvesť o Bohu, a predsa – len ony samé sú pre naše bytie primálo. Môžeme sa však tešiť, pretože Ho raz uvidíme z tváre do tváre. A to **vdďaka ústretovosti Vzkrieseného Ježiša**, ktorý ide v ústrety každému z nás a **pobáda nás** najmä spoločnou modlitbou **vytvárať** v našich spoločenstvách, a osobitne v rodinách, **atmosféru bezpečia, otvorenosti a komunikácie**.

Na tomto mieste sa **chcem veľmi, veľmi poďakovať všetkým vám, ktorí ste otvorili svoje srdcia** pre utečencov z Ukrajiny a pomohli ste im **aj finančne, aj osobným angažovaním v prejave charitatívnej lásky**. A vám, ktorí ste prijímateľmi tejto pomoci a zostali ste nateraz na území Spišskej diecézy, vyjadrujem svoju podporu slovami Vzkrieseného Ježiša, ktorými nás v apríli r. 1990 na apoštolskej návšteve vo Vajnorochoch povzbudzoval aj sv. Ján Pavol II.: **Nebojte sa!** – Ved' náš Pán je s nami po všetky dni nášho života.

Všetkým Vám želim opravdivú veľkonočnú radosť a žehnám Vás v mene + Otca i + Syna i + Ducha Svätého. Amen.

+ Ján Kuboš
diecézny administrátor Spišskej diecézy